

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 26, 1914 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакції не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
3 Канади належить посилати гроші лише на т. з. Foreign Money Order.
Вед. "Свобода": Берген 4-0237. — Тел. V. H. Соколя: Берген 4-1016.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КОБИ ТІЛЬКИ ТАКИХ ГОЛОВ БІЛЬШЕ!

Українська преса в старім краю взяла собі за обов'язок "уразумити" польську пресу і польських провідників щодо розуміння української справи. Так бодай нам видається, коли вчитуюсь в полеміки старокраєвої преси з пресою польською, чи з ріжними заявами або писаннями ріжних польських політиків, публіцистів, тощо. А нам здається, що це праця цілком злишня. Краще витручати сили і час на узгодження, скрісталізування та скріплення нашого власного нутра, ніж перевеливати раз-у-раз з пустого в порожнє і пробувати змінити Польщу чи поляків, що нам від соток літ не вдалося.

Консервативний, себто поміркований кравіський "Час" помітив голос про польсько-українські справи. Автор статті є той думки, що Польки не повинні підтримувати українського "націоналізму", ані не бути за асиміляцію. В Польщі для розвитку українсько-польського спорту треба на думку того автора "сербської диктатури", що то могла змонтувати з кількох народів "один югославський народ". Автор поручає ввести примусову для Українців латинку в школах і для кореспонденції з владою, а зате вала відповідати на українські писма, писані латинкою, — по польськи. Автор дає і того переконання, що коли Австрія вдалося колись виплекати в східній Галичині український націоналізм коштом "староруських партій", то за деяких час владяться напевно новочасний Польськ привернути на своїх південно-східних "кресах" назад стан "зперед розділу Польщі, себто панування серед Русинів засади "генге Рутенус" — націоне Польонус", а тільки треба поставити собі ціл ясно і зматати до неї вміло, енергійно і послідовно.

"Діло", згадуючи про цю статтю, поучає її автора і польську суспільність, що саме українські "націоналісти" є проти автономії, що не можна порівнювати Югославію з Польщею, бо між Хорватами і Сербіями нема ніяких "мовних ріжниць", та що навіть Сербія заплатила за свою політику смертю короля Александра. І кінчить своїм завагим тим: "Чи не скандалить себе редакція поважного часопису, друкуючи такі капітальні дурниці"?

Думаємо, що саме нам, Українцям, треба, щоб таких дурниць було чимраз більше та щоб вони вистали як гриби по дощі, бо вони тільки припісать те, що повинні й мусять статися, себто новий розвал Польщі. Того природного процесу розкладу не повинні ні спинювати. У поляків хай останеться їх спосіб думання. Іх власна історія нічого їх не навчила, тож не пробуємо ще ми їх учити. Внім тільки себе. І то цієї правди, що неможливо ніяким людським способом і ніякою логікою фактів проговорити до польського політичного розуму, бо його в Польщі нема.

ПРОВІДНІ ІДЕТ ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ

(Звіт пресділника Обеднання, Омеляна Ревюка, на річному засіданню головного уряду, дня 27. жовтня 1934 року).

Починаючи своїм звітом звіт головних урядників Обеднання Українських Організацій в Америці, мущу як пресділник підкреснути деякі загальні справи організації. Наша організація проіснувала вже 12 літ. За цей час вона відбула 6 конгресів та 5 річних засідань головного уряду. На кожному конгресі Обеднання обговорювано програми й тактики організації, і на кожній засіданню головного уряду обговорювано їх практичне виконання. Делегата на кожний конгрес могла вислати кожда організація, що тільки забажала собі, бо для вибору делегата треба було тільки практично показати свою волю належати до Обеднання. На конгреси приходили й брали участь делегати ріжних організацій зпоа Америки. На засідання головного уряду часто запрошувалося людей, які до організації не належали. Про наради конгресів і засідань подавано звідомлення до газет, котрі тогочас були їх містити. Словом, наради й постанови конгресів і засідань були відкритою книгою.

ДВАНАЦЯТ ЛІТ ПРАЦІ СЕРЕД НАКЛЕПІВ.

Підчеркує це тому, бо отсе за 12 літ таких публічних збір, публічних дискусій і дебат, а головню публічних резолюцій, ухвал і енуцій, у нас все ще є багато людей, ба навіть організації і газети, котрі чи не знають, чи не хочуть знати, які цілі й яку програму має Обеднання, гейби це була тайна організація, з закритими зборами, з укріпленою програмою.

Скільки то заквідів уже пережило Обеднання! Першим конником, на якому їжджено проти нього, був заквід, що Обеднання не признає соборності. Нічого не помагало, що в програмі Обеднання стояло виразно, що нашою ціллю є соборна українська держава. Як цей коник з'їздився, всіли на іншого: казали, що Обеднання не признає суспільного питаня, не розбирає справи земельної посілости на Украї-

ні, отже не хоче рутати теперішніх власників великих земельних посіlostей. Коли їм показали виразу ухвалу в тій справі, то вони казали, що ми стоїмо за викуп землі. Коли їй цей коник з'їздився, бо люди з одного боку прочитали, що каже про це Обеднання, а з другого боку зрозуміли, що про що справу остаточний голос буде мати не український іммігрант, але самі такі українські селяни на українській землі, то наші добрі люди всіли знов на іншого коника. Мовляв. Обеднання не признає революційної боротьби за українську незалежність та не хоче говорити з паном делегатом, що прихвас суди від революційної організації. На ділі конгреси Обеднання виразно заявляли, що зони розуміють, що воля українсько народомі "прійдесть" все-таки добувати дорогою національної революції, а з революційною організацією не говорив, бо її делегат уважав за потрібне говорити тільки з іншою організацією. З часом цей делегат покинув звязки з революційною організацією, а другий делегат, що прихвас суди з повновластими від іших кравієх організації, вже не боявся говорити і з Обеднанням, і тоді стали Обеднанням закидати, що воно зачленилося з революційною організацією, і то якраз ті, що перед тим не признали брак тах звязків. На один бік говорили це, а на другий, що Обеднання не признає демократії, а признає гетьманат, монархізм. У старім краю, в орглісах УНДО часом пішли налади на Обеднання за те, що Обеднання не признає старокраєвого проводу, а в Америці йшли наклепи, що Обеднання стоїть за УНДО та попірає угодову політику. Щоб уже дати повніший образ цієї кампанії, бо повного не можна дати, додано ще ріжні заквиди за церковні звязки, з боку церков і з боку церковних людей. Одні кажуць, що ми попіраємо католицьку церкву, другі, що ми попіраємо православну, а безцерковні

ПРОГРАМА СОБОРНОСТІ.

Як справа на ділі мається, кожний може переглянути наші ухвали й переконатися наочно, що ми самі про свої думки говорили й як Обеднання їх перевело в життя. Обеднання заявляло, що воно зміряє як до остаточної цілі до соборної української держави. Своє замання до української держави Обеднання доказувало словами й ділами, своєю роботою, яка піддержує всяку активну діяльність, котру тільки український народ поважає, а котра, посередом цієї безпосередно, до цієї остаточної цілі зміряє.

Обеднання стояло за соборну українську державу, і ці заціли піддержувало ділами, котрі виступали проти кожного окупанта українських земель. Кожний окупант української землі був у нас ворогом. Ми однаково ворогували з польонофілами, які дивилися на Варшаву, і з русофілами, які дивилися на Москву. І не хвалили ми Чехів, ні Румунів, хоча Чехи чи Румуни нас хвалили.

ЯКИЙ ПОРЯДОК МАЄ БУТИ НА УКРАЇНІ.

Ми не хотіли й ще нині не хочемо з Америки вирішувати питання, який має бути політичний чи суспільний устрій майбутньої української держави. Ми вважали, що так звана лібсурська угода між Чехами і представниками наших братів за Карпат дасть знові всю безпеку та

ких умов іммігранці за долю братів у краю. Імміграція може й повинна помагати рідному краю стати самостійним, але імміграція не повинна узурупувати собі права рішати про долю краю та про суспільний порядок. Коли ми домагаємося самостійності для українського народу, в імміграції засади самозначення народів, ми мусимо лишити нашим братам право рішати про політичний і суспільний порядок у краю. Та признаючи себе складовою частиною цього народу, ми встали висказуємо свою опінію, який порядок на наш думок був би найкращий. Ми жемо в краю з широко розвиненим політичним життям, котрий є немовби лабораторією політики. Ми маємо тут свободу преси, котра дозволяє слідити краще за ріжними політичними процесами, що відбуваються в іших краях, ніж можуть люди тих країв. Ми самі можемо брати тут активну участь у політиці та практично набирати досвід політичного. І ми вже маємо певний політичний досвід, котрим ми хочемо послужити українському народові. Одначе ми рівночасно визнаємо, що до способів боротьби за українську самостійність та щодо будучого ладу в майбутній самостійній українській державі ми висказуємо тільки свою опінію. Ми не диктуємо кравіє, що так має бути, як ми хочемо, а не інакше. Ми не кажемо, що боротьба за самостійність має йти тільки по нашій думці, що тільки таку боротьбу ми думаємо піддержувати, а всяку іншу ми будемо поборювати, або бойкотувати, або саботувати. Ми не ставимо виконання нашої думки в умови нашої політики для України. Ми не кажемо, що ми будемо помагати кравієв тільки тоді, як він згодиться на нашу думку. Ми будемо помагати без виволонієм заманням, хочби рах на нашу опінію не звертав уваги, дивився на неї як на опінію людей, безпосередно не заінтересованих, хочби він пішов по думці противній від нашої. Що це не голосна справа, Обеднання дозволяло фактом, коли було невеличким, але всетаки мало, до допомоги по своїм силам одній кравієв політичній партії на загартуванні пропаганди, якраз у часах, коли органи, близькі до цієї партії, нападнали на курти, звязані з Обеднанням.

ОСНІ ЛОГИ.

ЛИСТОПАДОВЕ СЯГО.

Велике свято на Україні у першу днину листопада. Со по століттях мук і загибелі Запам'ятав наша вала.

Визволення радист обіймав Із українськ ширі душі. Іван у Львові став визно Прелом нас гордий на ратні.

Мов сам чарівник, все пропало. Ми знов поклали в чужі руки. Одну на хвилю в нас на мить Липишся заклади небувало!

Цей день нас має все злучити. Плати нашо в перемогу. Хай буде гаслом в слушну хвилю, Як дати ударити на тригону.

А слухати хвиля ось нахолодить. Во вороти хтять все контролю. Ми пригасили всі прилоди: На смерть підемо за ту волю!

Ми вже терпіли пожеж мру. Дальше рятівня нощ не хочем: Або поклажем в смертнім бою, Або хай нам виберуть очі.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

М. З. Нью Йорк, Н. П. — Кандидати зложили завзв, що не мали чого спільного з редагуванням цієї книжки. Про ту справу говориться основно в звіті Обеднання про нашу участь у виборах. Звіт буде друкований у "Свободі".

Його жінка.

— Жінки вмовляють у себе, що все розуміють! — Гм, моя жінка бодай призе, що одної річі нік не може зрозуміти. — Так? Що ж такого? — Що вишла за мене!

МАЮ ДВІ.
(Оповідання).

Р. Петрин.
19)
Вже було темно, худоба вже сама була пустилася до хати. Колиш шапок лихився і плігав коло Сидора. Сидір і Настка пустилися стежкою, щоби вийти на громадську дорогу. Сидір обіймив рукою її стан, вона не протрималась. В голові Сидора роїлися різні думки: — Хоч та Настка жартує собі з мене, хоч робить мені збитки, то вона хіба таки любить мене трохи. Вона чейже могла би через річку пройти. І до міста могла була в пору зайти. Мабуть я їй миліший, як міст і злива вода в ріці... Коли вона вже рішадися ніч почувати по собі, коли вона вже в моїх руках, то я хіба був би дурний вест її на ніч до моєї господи. Всі пабубки висміяли би мене, як би я випустив її з моїх рук... І вона зміялася би з мене!... Може би скористати з того, що вчора Федь Забарин пішов до міста на цілі три дні? В його гнізді на клени дуже виглядний нічміг. Треба її заманити туди який підступом. — Ти не боялась би пройти на той бік по дощці? — спитав.

— По дощці не боялась би, хоч темно. Так що з того, коли дошку чорт взяв. — Ти знаєш, яку довгий Федько має хату? — Я чула, що на дереві. — То дошку, що нині забрала вода, Федько приніс був з той своєї хати. Він має там пару дошок. Нині нема його до міста. Як хочеш, то одну дошку візьму і занесу на річку... Підемо по дошку? — Ходім! — відповіла. — Волю такі зараз до хати, бо до твоєї газдині соромно мені йти у цієї порі. Пішов би поговір.

Держачи дівчину за руку, Сидір вів її в ліс. Коли вже підходив до клена Забарина, стало ним трусити. Трусила ним непевність, що буде далі, як покіржеться, що у Федька нема ніяких дошок. Трусила ним надія і хвиля, перед непевним кінем і можливими прикрими наслідками цієї тої пригоди.

— Погані! — Сидір крикнув, коли вже став над під деревом Забарина. — Дошок нема. Вони все стояли тут оперті об дерево. Мабуть комусь продали... Шож ти тепер з собою зробиш? Де я тебе переночую, Настуно?

Сидір схилився і поцілував дівчину в уста. — До Журчанки так пізно не хочу, — відповіла. — Проведи мене, до міста. І до самої хати зведи!

— Як я потому Журчан спитав мене, де я був цілу ніч? — спитав Сидір. — А як Мандира мене спитав, де я була цілу ніч? — відповіла дівчина. — Гадаю, що для пабуби відповісти на таке питання їй так прикро буде, як для дівчини.

— Як ти боїшся, то я посижду під деревом, як минеться година дівч. Плішніше вже нічого боїться, бо духи, як ми не їх парю, людей вже не напугують. — Ти сиди би такий довгий час на варті? Гіркий був би той бік той час. — Гіркий? Я тобі кажу, що буде мені солодко... Дуже солодко... Зажди тут хвилину. Я поїду до гнізда побачити, чи леговище в порядку. Як ні, то постелю, щоб було тобі вигідно.

Коли Сидір всунувся в подовгасте гніздо Забарина, троха не загляв на голос. Гніздо не було порожне. На соломі, накривтій колом, лежав хтось. — Чи то Федько вже вернувся з міста, чи може хтось з лісових робітників скривтав

дівчину по голові. — Сак чий, ти, твому господареві мусиш сказати, що ти була на нашій боці і що тобі річка загроздила дорогу назад, бо взяла кладку. Мандира зрозуміє, що в нині одній дівчині годі було пускатися до міста лісом. Скажемо йому, що ти переночувала у Журчанки. Користай з того, що Федька нема вдома, і переночуй в його гнізді. Там дуже вигідно. Я вже спав там нераз. — В лісі? — аж крикнула. — В лісі! — саж, сажіська! Та я з жаху до рана ока не зажурилася би.

— Як ти боїшся, то я посижду під деревом, як минеться година дівч. Плішніше вже нічого боїться, бо духи, як ми не їх парю, людей вже не напугують.

— Ти сиди би такий довгий час на варті? Гіркий був би той бік той час. — Гіркий? Я тобі кажу, що буде мені солодко... Дуже солодко... Зажди тут хвилину. Я поїду до гнізда побачити, чи леговище в порядку. Як ні, то постелю, щоб було тобі вигідно.

Коли Сидір всунувся в подовгасте гніздо Забарина, троха не загляв на голос. Гніздо не було порожне. На соломі, накривтій колом, лежав хтось. — Чи то Федько вже вернувся з міста, чи може хтось з лісових робітників скривтав

з того, що господаря нема доми? — рзавжав Сидір. — Лежачий тихо, та важко сопів. Звід коца висунув руку, вхопив за руку Сидора, "Крепко стис її і спитав: — Ти чого привів її сюди? Шоби дівчину скрити? — По голозі Сидір пішов, що то сам Забарин. Хт'ів його думки відвернути від дівчини, тож спитав: — Ти так скоро зорудував своє, що вже вернувся з міста? — Як так скоро вернувся, бо зміркував, що мені приходить кінець, — відповів Забарин. — Я хотів умерти в мой власній хаті. Саме тепер умираю.

— Не пасти дурниці! Ти може зів що недобре, може проступився. Пройде. Я гину в селі і приведу кого до тебе. — Не поможе. Мущу мерти сам, без людської помічі. Я все, з усім, сам давав собі раду. І тепер, і по смерті помічники мені не потрібні. Пожорон у парку вже замовляють і парох вже діваст се, що йому за похорон бстав се, що йому за похорон буде належатися. І гробар вже викопав для мене яму. Завтра стелар принесе доминову. Все те я мусів сам зорудувати, бо я не знав, що ти відвідаєш вмиряючого.

Сидорові волосся нажилося, коли слухав се. Хотів свою руку викопати з рук Федьку, та вмиряючий крепко держав. — Я лежав тут і дивувався, що ще не умираю, — тигнув

Забарин далі. — Аж ось тепер бачу, що — не без важкої причини мене життя продовжилося пару минут. Се хіба не те, щоби ти не скривдав дівчину. Хібаж я не чув і не розумію, що то ти їй казав, брешучи про якісь дошки, якіш у мене не було?.. А-а-а! В боїш страшно болить!

— Як тати побіжи і принесу кого з павками. — Не поможе! — сказав не дужий, ще сильніше стиснувши руку Сидора. — Добре, що ти прийшов, бо мені не стало часу зробити завіщання. Одні корінні щого клена вистав з землі, і він надубраний. Як під сим корнем при самім пні випорнаєш яму, то попадеши на гніздині глечик з пару срібників. Се, моя праця, яку я ввесь свій кравіярний владив на чорну годину. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

Сидір затрусився, бо почув мекання своєї шапки і пригадав собі, що під деревом лишилась дівчина. Знов хотів свою руку викинути з того рука. Федько почув се і сказав: — Ще хвилиночку лишися. Помогіла за мене. Скажи Отче наш; як вибеш.

І ЗНОВУ ВСТАНЕ!

Я вірю, вірю: час настане, Злізуться землі України. І край наш рідний знову встане, Неназе з мертвих із руїни. Від гір Кавказу аж по Сян, З одною думкою й метою, Народ розоре рідний лан Своею широкою рукою. Усі страждання проминуть, Минуться муки і печалі, І стане він на волі путі, Мов меч, що викутий зо сталі. Тоді народам світа всім У їх короні, як перлина, Засяє сянем ясним Соборна, воля України. П. Т.

СВОБОДА

Свобода тим дорожча буде, Чим довше в неволі будемо; По тяжких зусиллях прийде Свобода і вільні підємо. До сонця, до волі з неволі. Свобода всього — як вільні орли, Що в небі гдлубому в мяхах Бують. І деж ім кордоні, тюрмі?! Свобода безмежна, як в чарах, Під сонцем роздолля — золотая [воля! Дм. Захарчук.

(Далі буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

КЛОПІТЛИВА НОВИНКА.

У Нью-Йорку виникнув в один великий дім страйків комірників. Жалуються вони на такі кривди: на несправну службу на ескаваторах (ліфтах), на брак центральної радіоної установки, труднощі зі спалюванням сміття та на те, що зарплата не встановив директора забав для дітей.

Московські більшовицькі газети залюбки доносять про страйки в Америці. Але що вони зможуть написати про цей страйк? Якби подати, за що іде страйк, то в Москві це викликає враження, що це біжучі більшовицькі брехні. Хіба що додати до того брехню, що це страйкують американські міліонери.

МОЖЕ І ЛЮДЯМ ЦОСЬ КАПНЕ.

У Центральному Парку в Нью-Йорку виставлено новий звіринець. Незадовго до нього стигли ріжні звірини, котрих досі розуміли про ріжніх малих звірини у 5 ділянках міста.

Каже зарп, що він має на думку, що годуватиме звірят добре.

Чи має так надію уряд країн за людей?

ЧОМУ НЕ ТАК?

„Ньюйорська стейтова федерация жіночих клубів“ збирається предлажати на своїй конвенції резолюцію за те, щоб конгрес ухвалив закон про рестрації всіх чужинців.

Каже уряд цієї організації, що останніми часами в Америці відкрито серед чужинців, себто ненатуралізованих мешканців, багато злочинців. Найкращим засобом запобігти злочинам, на думку організації, взяти відтиски пальців усіх чужинців.

Того самого дня, коли газети доносили про цю кампанію проти злочинців, газети доносили, що в Нью-Йорку арештували 11 злочинців, котрих належало до клубу „Комішен енд Стик-ан Клоб“. З огляду на це чи не почати би кампанію за пороблення відтисків з пальців усіх членів клубу?

СОЮЗНИК НІМЕЧЧИН?

Німеччина постановила перемістити своє посольство у Варшаву на амбасад.

Амбасада, це представництво одної держави в іншій як посольство, але вищого ступня. Держава, котра перемістила посольство на амбасад, показує дипломатичну вагу держави, в котрій на місце посольства буде амбасада. Отже ніцистична Німеччина хоче підчеркнути вагу Польщі. Переднамістична Німеччина цієї ваги не признавала.

Французький політик-публіцист, що пише під іменем Пертінакса, каже з цього приводу в газеті „Ехо Паріза“: „Від нині ми можемо вважати Польщу практично за союзника Німеччини“.

У цей спосіб валиться поволі велика будова французької гегемонії в Європі.

ВІТЧИННИ НЕМА, АЛЕ П ЗАДА Е.

У більшовицькій Росії завелено ще один злочин: зрада вітчизни („родина“).

Досі більшовицькі хвалилися, що в них, як у пролетарів, вітчизни нема. Борються за вітчизну було аристократично, буржуазно, націоналістично, як якою ішою контрреволюційною ішою.

Чи так же з Росією, що як треба кару смерті накладати на тих, що зможуть її зрадити?

О. Д. В. У.

ЗАХОДОМ
ОКРУЖНОЇ УПРАВИ
О. Д. В. У.
В ШІКАГО, ІЛЛ.

буде відсвятковане

СВЯТО ГЕРОЇВ

НА БОРНСАЙД В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, 9211 CHAUNCEY AVENUE

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ В ГОД. 8. ВВЕЧІР
НА НОРТСАЙД В SAVIN HURSH HIGH SCHOOL. В НЕДІЛЮ, 25. ЛИСТОПАДА (NOV.) 1934, В ГОД. 3. ПОПОЛ.
НА САВТСАЙД в церквній галі, час і місце буде проголошене.

До українських націоналістів і всіх українців доброї волі в Шікаго:
Організація Державного Визволення України в Шікаго, вшанує пам'ять героїв-борців української Національної Револуції виставленням фантастичної драми СТРИЛЬСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ

Прийдіть всі і віддайте поклін тим, що БОРОЛИСЬ І ЗАГИНУЛИ за найвищий ідеал кожного доброго сина України — за Велику Незалежну Соборну Україну. Прийдіть віддати шану тим, що ВИКОНАЛИ ЗАПОВІД ТАРАСА ШЕВЧЕНКА БЕЗ ФАРИСЕЙСТВА І ВИКРУТІВ Український Нарді, що переконані тенту танд часи свого закарпачення, бачити в тих повсталіх політиках української національної революції, що то своєю кров'ю засвідчили Вірність Вітчизні, тих правдивих вождів народу, які не схирили душою, а ДІЯЛИ ЯК ТРИВА ОСНОВА НА ШЛЯХУ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ВИЗВОЛЕННЯ.

Старі чи молоді, любите нас чи ні, поминайте їх імена, коли йде про Українських Героїв. Побачте там духа покіяного ПОЛКОВНИКА ДАНИРА ВІТОВСЬКОГО, Духа Герія в шлім своїм маскесті, того духа, що столітими бунтував народні маси проти їх провладів. Побачте там духів українських жовнірів австрійської, російської і української армії, та почитуйте стрільського сурмача.

Редісер пані М. МАШИР, знама українському громадянству в Америці — артистка. Участь у фантастичній драмі бере і „MISS UKRAINE“ 1933, 1934 РОКУ — панна МАРИЯКА ЛЮБАС.

ОКРУЖНА УПРАВА О.Д.В.У. В ШІКАГО.

УВАГА! УКРАЇНКИ І УКРАЇНЦІ З ФІЛАДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ПРИХОДІТЬ ВІДДАТИ ПОКЛІН НАШИМ БОРЦЯМ-ГЕРОЯМ, ЩО ПОЛОЖИЛИ СВОЄ ЖИТТЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ.

В ПАМ'ЯТЬ ВЕЛИКОГО ЗРИВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ 1-ГО ЛИСТОПАДА 1918 РОКУ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ
В 1-ШІЙ ГОДИНІ ПОПОЛУДНІ, ЗАРАЗ ПО АРХІЕРЕПСЬКІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ

відпаватися

ПАНАХИДА ПО ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЯХ

яку відслужити архієпископ Іоанн Теодорович в асистії місцевих священників на площі Української Православної Церкві на Джерманті І Беркс вул. над спеціально виставленою могилою. Потім Хор ім. О. Кошиша відсвяткує збірку Стрільських пісень. Святкову промову виголосить один із будишніх членів Української Армії.

Осним запрошуємо до участі в святі Стрільський Гурток ч. 1, Тов. ім. Ю. Головинського, О.Д.В.У. ч. 12, Молодих Українських Націоналістів і всі інші національні Братства і Товариства. Для звешчення свята просимо принести з собою прапори.

ПОЗІР! JERSEY CITY, N. J., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ, ІІ-ГА СОТНЯ В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

уладжує

Перший Січовий БАЛ

В СУБОТУ, ДНЯ 3-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ
В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 181-183 FLEET ST., JERSEY CITY, N. J.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 7-МІЙ ВВЕЧІР. ВСТУП 40 ЦЕНТІВ.

Позаяк це перший Січовий Бал в цім сезоні і на тім балі буде велика несподіванка, тому управа Чорноморської Січі запрошує до численної участі в нашім підприємстві шановних громадян, як ріжнові І Сітню Чорноморської Січі з Нью-Йорку і ІІІ з Ньюарку.

Приходіть всі громадою і приводіть своїх знайомих, а при добірній музиці весело забавитесь і будете задоволені. — За добру музику і веселу забаву ручиться — Комітет.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

WASHINGTON IS ASKED TO AID UKRAINE RELIEF.

Organization Here Urges Appeal to Soviet to Permit Work in Alleged Famine Areas.

A resolution urging an appeal to the United States Government to use its good offices to prevail upon Soviet Russia to permit continuation of the relief efforts of American citizens in Soviet regions suffering from famine was made public yesterday by the United Ukrainian Organizations of the United States.

The resolution was adopted at Jersey City yesterday by the Supreme Assembly of this organization, it was announced by Dr. Luke Myshuha, the secretary.

Referring to a report in The New York Times of Oct. 25, in which the Soviet Government

was described as barring famine relief on the ground that it had "no foundation in actual need and is merely a form of anti-Soviet propaganda," the preamble of the resolution said:

"The Swiss Foreign Minister, M. Motta, in his speech before the League of Nations Assembly, stated that according to the judgment of experts, the present Russian famine is not a passing but a part appearance a lasting condition."

Many American citizens had received letters from their families in the Soviet Ukraine asking for help because of the famine, the preamble declared further. It cited the statements of other persons and bodies that relief work was needed.

Such a statement was attributed to the International and Inter-confessional Relief Committee for the Starving District of the Soviet Union, of which Cardinal Innitzer, Archbishop of Vienna, is the chairman.

The chief rabbi of France, the chief rabbi of Paris and a group of Jews living in Western Europe had published an appeal for famine victims, it was stated.

(The New York Times, Tuesday, October 30, 1934).

U. S. ASKED TO AID HUNGRY IN UKRAINE.

A resolution calling upon the United States to assist citizens of Ukrainian descent in giving relief to famine-stricken regions in Soviet Ukraine was adopted yesterday by the Supreme officers of the United Ukrainian organizations of the United States, meeting in Jersey City.

(New York American, Tuesday, October 30, 1934).

Одинока користь.

— Я передатим не знала на чий то є стільки людей на віті, як я вмію співати! — І як ти дізнався про це? — Ми справили собі радіо.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Дня 9. жовтня помер Іван Деніс, член бр. св. Василів, від 168 В. Н. Союзу. Покійний походив зі села Путьнінці, повіт Рогатин, Західна Україна. Родився 5. жовтня 1886 р. До Америки прибув в 1912 р. і зараз вступив до В. Н. Союзу та за весь час займався в товаристві перше місце займав уряд касіяра. Як громадсько-церковний секретар був теж відомий зі своєї совісної праці.

Покійний Деніс був дуже енергійною людиною. Майже не було аматорської вистави, в якій не був би він судією. Був на всіх пробах аматорів і ніколи не жалував трудно на таку справу. Був завжди активним громадянином.

Піничице, це приходить мені на думку 1914 рік, коли приїхав перша реформа У. Н. Союзу. Було тоді велике непорозуміння в організації, розлад. Та Покійний стояв непохитно при організації і переконував інших, щоб її не покидали. А як прийшла та остання реформа, він теж відніс до неї з розвагою. Був це справдішній Союзовець, що з душі любив свою організацію. І тому вписав свої діти до У. Н. Союзу: сина Йосифа і доньку Марію. Він подбав за життя, щоб пригартувати дітей своїх до нашої організації, бо розумів вартість У. Н. Союзу. Приїхав з краю здалеки стіхії, а тут виробився на першорядного механіка. На кожнім полі був завжди на першій місці. Тому не диво, що на його похорон прибула така маса людей, всіх і чужих. Братство св. Василів втратило в нім одного з найкращих своїх членів і гірко жує за цю втрату.

Син, наш Дорогий Товаришу, і хай земля буде Тобі пером!

Н. Пашин, секр. 168 від. У. Н. Союзу.

Дня 30. жовтня помер Онуфрій Суслас, член тов. Запорозька Січ, від 206 У. Н. Союзу. Оставив жінку і 4 дітей. Покійний походив зі села Боржана, повіт Скалат, Західна Україна. Був ширим Українцем. Похорон відбудеться дня 3. листопада з дому жовоба, в годині 8.30 рано. В. Р. П.

Михайло Янішин, секр. 206 від. У. Н. Союзу.

Професор (до кухарки): — Ганно, курка спежена нині! За курку спечете це раз десять курей!

1914 20-ТІ РОКОВИНИ ВИМАРШУ У. С. СТРИЛЬЦІВ 1934

ВІЗЬМИМ ГРОМАДНУ УКРАЇНСЬКОЇ
УЧАСТЬ У СВЯТІ ДЕРЖАВНОСТІ!
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬЮ ЙОРКУ

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOV.) 1934 Р.

В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ДОМІ
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

Початок точно в год. 8-й ввечір. (Каса отворена від год. 7-ї).

Вступ 50 центів (три перші пари по 75 центів).

На святі говоритиме як гість др. BARNABS SKLIHUSHNY, голова Індійської Організації в Америці.

ПРОГРАМА: — Святю «отворіть. Живий Образ „України в 1914 році“, а опис в 1918-ті; — сценічною обробкою займається М. Новак. Виступ Хору. Святю промови: з-р Д. МІШУТІ. Сопрано сольо з-р Едвін Ренком. Дуєт пав. М. Кісіль І О. Коточен. Притіт віа Літошів — П. К. Юргенд. Хор. Симіонів Оркестра П. М. О. Гайворонського. Від української молодіш говоритиме г-на Марія МІШУТІ. Сопрано сольо з-р М. Гребенська. Декламція п-м Гладун. Баритонів сольо П. Р. Орлиський. Хор І др.

Хоральну часті виконуватимуть ХОР під управною учителя-директора П. Теодора Онуфрія. — Іпаню аккомпаніємент П. М. Штеблер. В обох Українських Церквах відбудуться ПАНАХИДИ. Члени всіх українських організацій зберуться в годині 5.30 рано в Українській Народній Домі, а влітку рушуть з прапорами походом до церкви.

Організації, котрі мають односторі, аспікувати в односторі. З огляду на шоб, як у тім році припадають 20-літні роковини світової війни, хочеміти є, щоб як похід до церкви, так і саме свято вивалили маніфестацію.

Хай нікого з нас не бракне на Панахиді! Хай нікого з нас не бракне на святі Української Державності! Комітет.

ПОЗІР! РАЧЕСТЕР, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ ВІДЛІДІ 20-ГО О.Д.В.У.

вибудується

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКОВНІ ГАЛІ
303 HUDSON AVENUE, ROCHESTER, N. Y.

Початок в годині 6-тій ввечір. Вступ пільний.

Головним бесідником буде делегат Омелян Грібницький.

ПОРЯДОК СВЯТА: ПАНАХИДА в церкві за поляглих героїв, а опис КОНЦЕРТ. В концерті бере участь Хор Церковний під проводом учителя Р. Дингрова і українська молода організація. Бачка під проводом В. Півнича.

Повинні є всі українські громадяни прийти і віддати честь Героям і борцям за Україну.

256-7

УВАГА! НЬОАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ЗЛУЧЕНИХ
ТОВАРИСТВ І ЦЕРКОВНИХ ГРОМАД В НЬОАРКУ

відпаватися

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ

У СІЧОВІЙ САЛІ,
229 SPRINGFIELD AVE., NEWARK, N. J.

Початок в годині 7.30 ввечір.

Високодостойні Громадяни Листопадове Свято є для України найбільшим випадком системою, бо системою народної напруги в нашім національній житті, та новою ері в нашії історії, а рівночасно є поминками для тих, що боролись і загинули за Самостійну Українську Державу. Буламо консеквенційним і поступовим голосом, які голосили, коли ми дійсно бажали Одної Нерозділеної Української Держави, то не відійшли, але бодай раз в рік поминали, що ми порифмо згодили в тії Державі і не ставили її зараз наліт. Тому всі, без ріжних віри та політичних поглядів, відсвяткуймо те свято разом, спільно.

ПОЗІР! БРІДЖПОРТ, КОНН., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ ТОВ. ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА, ВІД. 50 О.Д.В.У.

обходиться

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 4-ГО ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1934 РОКУ

В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ,
34 BEACH STREET, BRIDGEPORT, CONN.

Головний реферат виголосить М. НОВАК.

На це свято запрошуємо всіх Українців і Українок без огляду на партійні переконання, як що почуватимуть щирими Українцями, бажаете свободи своєму народові. Приходіть всі і беріть з собою свічки, програму високої місцеві, хор В. ОНІ І хор шкільних дітей, поучений з соліми баритонів, сопранів І дуетами та декламційними стріхами під управною місцевою церквою Д.Н. СТЕЦІАКА. Аккомпаніємент фортепьяно виконає панна ЕДЕНА ГАБРИЛІВ. — Веселі дохід призначений на Іманді.

Початок в годині 5-тій ввечір. — Вступ для всіх вільний.

В НЕДІЛЮ ПО СУВАХІ БОЖІЙ в годині 12-й відпаватимуть ПАНАХИДА за поляглих українських героїв. На концерті вступе слово від засідки в СТЕВАН ДЕМІЯНИЧІН, а головний реферат виголосить П. ГОЛОД. КЕДРОСЬКИЙ. Концертну програму виконає місцевий хор В. ОНІ І хор шкільних дітей, поучений з соліми баритонів, сопранів І дуетами та декламційними стріхами під управною місцевою церквою Д.Н. СТЕЦІАКА. Аккомпаніємент фортепьяно виконає панна ЕДЕНА ГАБРИЛІВ. — Веселі дохід призначений на Іманді.

Шановні Громадяни! Ізакже ми від Ріжного Рокі і не можемо змолити глумити на тім дорозі, може це спонукатиме нашім сину нашого народу, що сімлі і заветно боролись за найвищий ідеал, за свою Соборну Українську Державу. Тож день 4. листопада є для нас системо і обов'язком є кождого Українця і Українки бути присутнім на тім святі. — Комітет.

